

18. Стой! Слушай моята команда!

Стой! Слушай моята команда!
 Сега началникъ вашъ съмъ азъ!
 Въ борбата ни съ демонска банда
 Настанжи сѫдбоносний часъ.

На мъстото си всѣкъ да бѫде,
 За мжки всѣкакви готовъ,
 Безъ страхъ сѫдбата че ни сѫди
 Съсъ приговора си суровъ!

Не трѣбвашъ сабли, нито пушки,
 Не трѣбва тлѣнна сила намъ;
 Щить нашъ отъ напади хайдушки
 Е мощний ни душевенъ пламъ.

Души, сърдца сж само нуждни
 За нашия стремглавъ полетъ.
 За туй усилията ви дружни
 Ги води вашиятъ поетъ!

Станете вси! — заспали, мъртви
 Отъ гроба, болни отъ легло, —
 Послѣдни да дадеме жъртви
 За родното свето дѣлo!

Вървете подиръ мене всички!
 Напрѣдъ къмъ правда, свѣтлина,
 О, благовѣстни лястовички,
 На дивна, славна бѫднина!

Съ омраза не, съ любовь обилна
 Изпълнени сме всички днесъ,
 Тя наша е подкрѣпа силна,
 Тя наша слава е и честь!

Не кърви ние ще да лѣемъ
 Всрѣдъ разрушения и димъ,
 Ний чувства свѣтли ще да съемъ,
 Ний человѣци ще ловимъ!

Напредъ! Отъ нийде помощъ нѣма,
 Но праотеческата кръвъ
 Пакъ нашите сърдца обзема
 Съсъ буйна къмъ доброто стрѣвъ.

И скоро на родина мила
 Ще ранитѣ да изцѣримъ,
 Въ гърди ѝ болни нова сила
 И новъ духъ смѣло ще внушимъ!